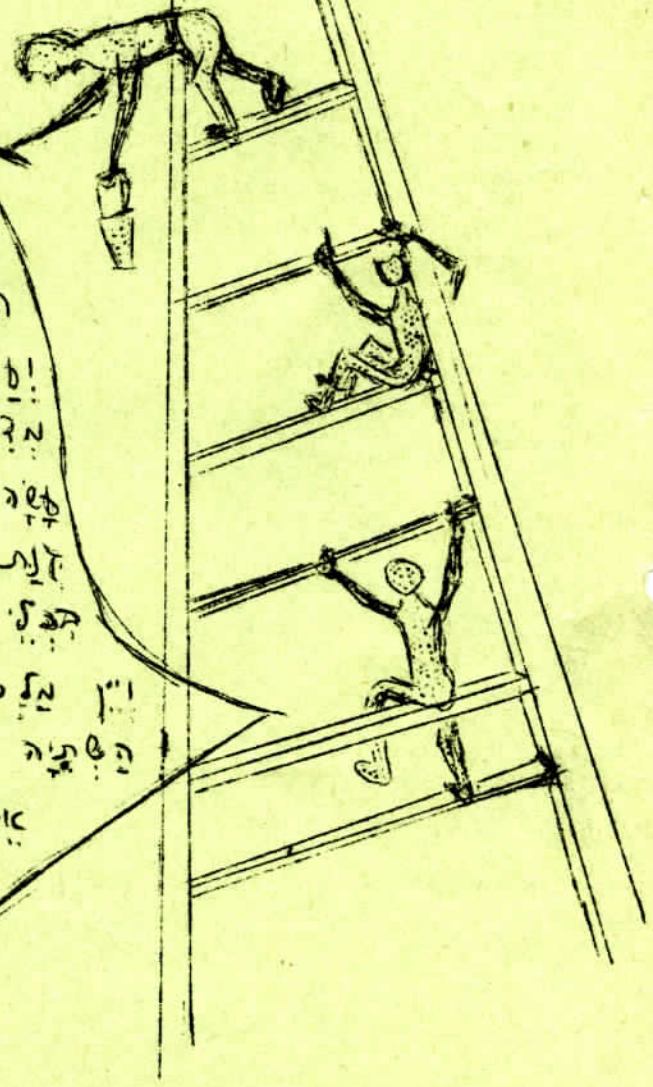

(יְיָ) בְּיָמֵינוּ אֲנֵינוּ
 הוּא אֲנֵנוּ הַמֶּלֶךְ אֱלֹהֵינוּ
 וְעַד כּוֹס שֶׁלֶם וְעַד רֵיחַ אֲנֵנוּ
 מְדִינָה. לְפָנֶיךָ אֵלֵינוּ
 עָמַד מִשְׁבֵּה שְׂבֵה יָמֵינוּ
 אֲנֵנוּ הַיָּמֵינוּ הַיָּמֵינוּ
 חַיִּים וְכֹה מִשְׁבֵּה אֲנֵנוּ
 וְכֹה מִשְׁבֵּה אֲנֵנוּ
 וְכֹה מִשְׁבֵּה אֲנֵנוּ

גדי אבידור רחצ

יהודה נאלי עזר אסתר (יניח) ה

יד' באדר תשכ"ו

4.3.66
לכ' חב' ילדים
כפר הנשיא

ח.ב.,

שלום קוראים חביבים. מה שלומכם?

שלומיבו לא רע וכפי שאתם רואים הצלחנו סאטו

מאמצים גדולים להוציא את עלובנו השני

העומד כפי שתראו כאשר תגמרו לקרוא מאמרו

זה בסימן פורים. מכיוון שהעלון שלנו מודרני

עיועדי עם הזמן הוא בצו האפנה החליט לעשות

דיאטה ואילו הן תוצאות. אנה עזרו לנו לתת

לו הבראה לפני שימות ברעב. כוונת העלון

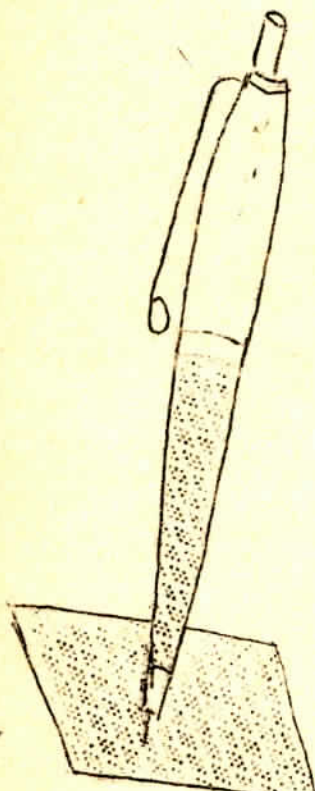
להיות היתולי. אנה צחקו קצת גם אם הכל לא

כל כך מצחיק, ככה קצת למען הבימוס וההרגשה

הטובה שלנו.

בברכת החברים

המערכת

ה. ה. פ. ר. ר. י. ס.
.....

בכל שנה מתקיימת תהלוכת פורים, מסיבות
וחגיגות. אולם שמחה ועליזות כבר לא
שוררות בכל. ההרגשה בכל שנה נופלת ובעכרת.

הרגשה זו מורגשת לא רק בחג הפורים אלא בכל החגים.
בפרט בחגים הגדולים - פסח וראש השנה כל המסורת הקודמת
של ההוי המיוחד בחגים נגוצה והלכה אם בכנס לעמקו של העצין
נמצא מספר סבות. הסבה נעוצה במחזוריות של החגים - כל שנה

בערכות מסיבות בדיוק משגע של שעות וימים. וכמובן ששמחה שניה
נופלת משמחה ראשונה.

יתכן שהחגים התישבו ואינם מתאימים לזמנים המודרניים. בחג הפסח
היה שורר הוי של חסידות ויהדות עמוקה ועתה שורר הוי מעורבב -
חסידות ו"פשפ" בתהלוכות הפורים שורר הוי שונה מהתהלוכות הקודמות.
יש למצוא זאת גם בתנגדותה של החברה, התעצמות המביאה לפחות
חברה וגיבוש ואי-הכרה של האחד בשני.

לסיכום דבר הייתי רוצה להעלות את השאלה המתבקשת מכל מברא

זה -
"מדוע לא נשנה ונשכור את המסורת המיושנת של החגים

ובפרט פורים, פסח וראש השנה".

הנעשה בחטיבה

הטיול הגדול

26.2.66

היה עלינו להיות על הכביש בשעה 8.30 בכדי שהמכונית של החטיבה תבוא לאסוף אותנו בכדי שנסע לעצרת יום תל חי. מבעלי נסיון למדנו שלא כדאי לנו להיות שם לפני 10.30 כי החטיבה נוהגת לאחר במקצת. בדרך-שעה וחצי או קצת יותר בילינו את הזמן בשמיעה למצעד

הפזמונים הירדני ובצפיה ממושכת. השעה היתה כבר 10.30 ואף מכונית של החטיבה ^{אס} לא באה בשטח. התחלנו להשתעמם ולבסוף לאחר כמה זמן, סצא אחד הילדים פתרון לענין. "אנחנו לא יוצאים". מיד נשמעה הסכמה כללית, חוץ מאורי שהיה המדריך שניסה קודם לכן לסלפן למרכז בקריית שמונה. הוא נצטלףחות חמש פעמים אך לא השיג קשר. זוהי אחת מן המעלות של החטיבה. לאחר השעה

12.00 החליט אורי שאין טעם לבסוע, ילדי אילת השחר שהגיעו למסקנה דומה החליטו להתאמן בקליפה למטרה. הם התחילו לזרוק אלינו ירקות טובים וביצים בלתי מבדוקות ועד שחרו הפך הכביש לשדה קטל, הנבים שלא פגרו אחריהם והטיבו אש. לאחר כמה דקות

הרפיעו מספר אנשים והתחילו להטיף לנו מוסר, כמונן שאנו הינו הילדים הטובים וילדי אילת השחר הם שהיו הפרחחים, ובהם תלויה האשמה. לבסוף, כשהגיעה שעת סיום הלימודים ותלמידי כיתת י' החלו לעלות לאוטו, הרפיעה מכונית החטיבה, היא ולא אחרת,

ובתורכה ישב הוד כבודו גיורא מרכז האזור. מיד לאחר התייעצות

עם אורי ועם גדלכים של ילדי אילת השחר, הוחלט לתת לנו ארכה של חמש דקות בכדי שנחליט אם נכובתנו לצאת לטיול באחור של חמש שעות, או לשוב הביתה. מיד הפך האוטו לברוזה רועשת ולאחר קרב קצר הוחלט לחזור הביתה. עוד לפני שחזרנו כבר הופץ הסיפור על

הטיול שלא התקיים. מעבין איך?

דינה בן-צבי

מגילת אחת

לפני שנים מספר חי מלך בשם אחשורוש

ולו אשה צעירה וחננית בשם ושתי.

יום אחד גילה המלך שושתי בגדה בו יחד עם סוחר פשוט מהעם. הוא כאלא רבז רב, והזמין את את ושתי אל חדרו הפרטי, כדי להוכיח אתה על מעשיה. החל וכוח חריף בין הנעל המרומה ואשתו, והוכוח הפך על מהרה למריבה גדולה. לבסוף ילא התאפק אחשורוש וזרק על ושתי את הכרית שעליה ישב. התגובה לא אחרה לבוא, ואחשורוש קבל בראשו את כעלה של ושתי. חפצים שונים ומטובים עפו בחלל החדר, וגם קללות לא חסרו. לבסוף שכך הריב, אך אחשורוש החליט לתת לאשתו גט פטורין. הם פנו לבית הדין הרבני, ולא עברו ימים רבים, וושתי גורשה מהארמון.

ערב אחד הוזמן אחשורוש למסיבה שערך שגריר ספרד. בשמן המסיבה משכה לפתע את לבו בערה באה ותמירה בעלת שער שחור. הוא התקרב אליה, והחל משוחח עמה. תוך כדי שיחה גילה המלך של בערה קוראים אסתר,

(המשק) מגילת אסתר

וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא מִכְּפָר מְרוּחָק אֶל הָעִיר הַגְּדוּלָה כְּדִי
לְהַתְּפָרֵס. שֵׁם קְבֵלָה מִשְׂרָה שֶׁל דּוֹגְמֵינִית אִפְנָה.
אֶסְתֵּר מִצָּאָה חֵן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ, וְהִנּוּ מִצָּאָה רְאוּיָה
לְמֶלֶךְ עַל אֲרָצוֹ, אֲךָ לְרַע מְזִלוּ הֵיטָה אֶסְתֵּר מְאוּהַבֵּת
בְּמַרְדֵּכִי. מַרְדֵּכִי הָיָה רֹאשׁ הַמְּפִלְגוּת (הַאֲוּפּוֹזִיצִיָּה)
וְלַעֲוֹמָתוֹ בְּרֹאשׁ הַקּוֹאֲלִיצִיָּה, עַמֵּד הַמֶּן הֲלֹא הוּא רֹאשׁ
הַמְּשָׁלָה. אֶסְתֵּר, שְׂרָאָתָהּ בְּנִשְׂוֹאִים עִם אַחְשׁוּרֹשׁ הַזְּדֻמְנוֹת
בְּלִתֵּי חוֹזֶרֶת לְעִלּוֹת לְגְדוּלָה, הַסְּכִימָה לְהִנָּסֵא לּוֹ, לְמַרְוֹת
הָאֵהָבָה הַעֲזָה שֶׁשְׂרָרָה בִּינָה לְבִין מַרְדֵּכִי. אֲךָ הֵיא
הוֹסִיפָה לְהַפְּנֵשׁ בְּסֵתֵר עִם מַרְדֵּכִי.
בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן יָצָה הַמֶּן לְהַצִּיעַ לְאַחְשׁוּרֹשׁ לְהַפְּסִיק
אֶת הַיַּחֲסִים עִם מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, בְּגִלְלַת הַלַּחֲץ הָעֵרָבִי.
מַרְדֵּכִי, שֶׁהָיָה יָרִיבֵו הַמוֹשְׁבֵעַ שֶׁל הַמֶּן וְרָצָה לְהַשְׁכִּלוֹ,
נִיסָה לְהַשְׁפִּיעַ עַל הַמֶּלֶךְ שֶׁלֹּא יִכְנַע לְלַחֲץ הָעֵרָבִי, וְגַם הִבִּיא
אֶת הַהֲצָעָה לְפָרְלַמֵּנְט. בְּרַב שֶׁל 58 קְוֵלוֹת. לַעֲוֹמַת 42,
בְּדַחְתָּהּ הַהֲצָעָה, אֲךָ מַרְדֵּכִי לֹא אָמַר בּוֹאֵשׁ. בְּאַחַת מִפְּגִישָׁתוֹ
הַחֲשָׁאִית עִם אֶסְתֵּר, בְּקֶשׁ מִמֶּנָּה (תּוֹךְ כְּדִי בְּשִׁיקָה) שְׂתַעֲזוֹר
לוֹ. אֶסְתֵּר, שְׂבוֹסֵף לְכָל מַעֲלּוֹתֶיהָ בַּחֲבָה גַם בְּנַפְשׁ דִּיפְלוֹמָטִית
הַצְּלִיחָה לְשַׁכְּנֵעַ אֶת אַחְשׁוּרֹשׁ שְׂאִין כָּל סַכְנָה מִצַּד הָעֵרָבִים,
אֲךָ אִם יִכְנַע לְלַחֲץ מִסּוּג זֶה, יִחְשַׁב הַדְּבַר כְּפַחַדְנוֹת. הֵיא
הוֹסִיפָה וְאָמְרָה שֶׁהַמֶּן עוֹמֵד בְּקֶשֶׁר עִם הָעֵרָבִים, וְהֵם רוֹצִים
לְעֲזוֹר לוֹ לְהַפִּיל אֶת הַמֶּלֶךְ, וְלְהַפּוֹד אֶת הַמְּדִינָה לְמַדִּיבָה.
מוֹסְלָמִית.

הממשלה (העצמאית) צג ילת אלתר

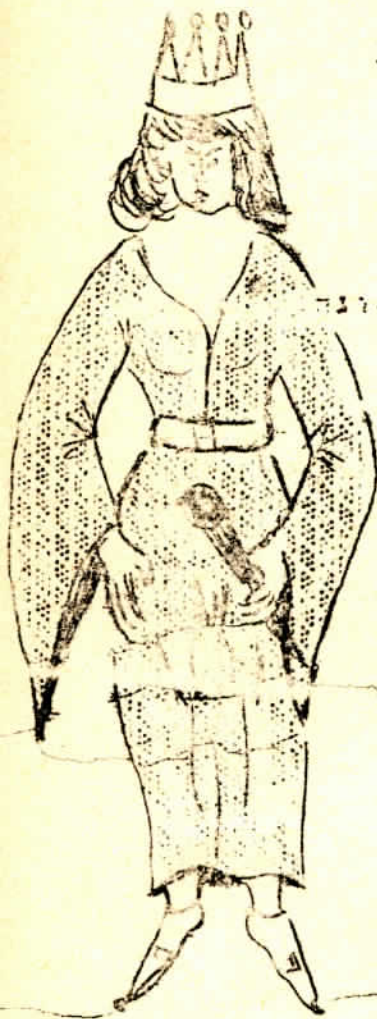
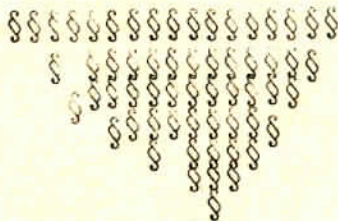
אחשורוש שרגז מאד, צוה להגדית את המן ולפטר את הממשלה. הפרלמנט התפזר, והתכוננו לערוך בחירות חדשות. מסע הבחירות היה מפואר מאד. מרדכי והמן נאמו ברדיו ובטלוויזיה ותמונותיהם נראו מעל דפי העתונים. מרדכי זכה בבחירות ונבחר לראש ממשלה. ההצעה הראשונה הראשונה שהביא מרדכי לפרלמנט, היתה לחדש את היחסים עם מדינת ישראל, ולנתק את הקשרים הדיפלומטיים עם מדינות ערב. ההצעה התקבלה ברוב של 87 קולות לעומת 13 קולות. ^{ידיעה} בנתיים הפיעה / שהמן רבנו משפחתו עזבו את הארץ, אך בדרך בתקלו בסופת החדייקן ומטוסם הפרטי התרסק. גופותיהם נמצאו לבסוף בהרי האלפים.

כמו כל ספור מוצלח, הרי הסיום הרגיל:

מרדכי, אסתר ואחשורוש חיו באשון ובעשר, ואם

אינם מתים עדין, הרי הם חיים עד היום הזה.

970

המאשק הבלקסיים

נשף פורים במשק החי

"פורים בא" הודיעו

בשמחה ברוזים.

וכבר את הבשורה השמיעו

בכל משק הילדים.

בורית (האתון, לכל סעוננו)

התקשטה לכבוד המאורע

וברוזינו במבין

התקשטו, הסתדרו בשורה

הארבב האפור הלא הוא מרדכי

על גב בורית רכב בשמחה וגילה

ואחריהם כל המשק הח'

צעד וזמר כמו מקהלה.

כה רבתה השמחה

עד שגם ירקות

ופרחים וכבשים

באו הנה לרקוד

המן הדשע

הלא הוא הכרוב

נתלה כמצורה

ו גג הוא רבוב.

אסתר המלכה

הלא היא הכבשה

בשמלה ארוכה

עברה בדיצח

אחשורוש המלך-

גפן בכבדה

הופיעה פה בהלך

באמצע השמחה

והרעש כה גדול

והשמחה רבה

עד שגם עצי הפרי

בואו למסיבה

וכלם מחופשים

לא תכיר אחד

במסכות מלובשים

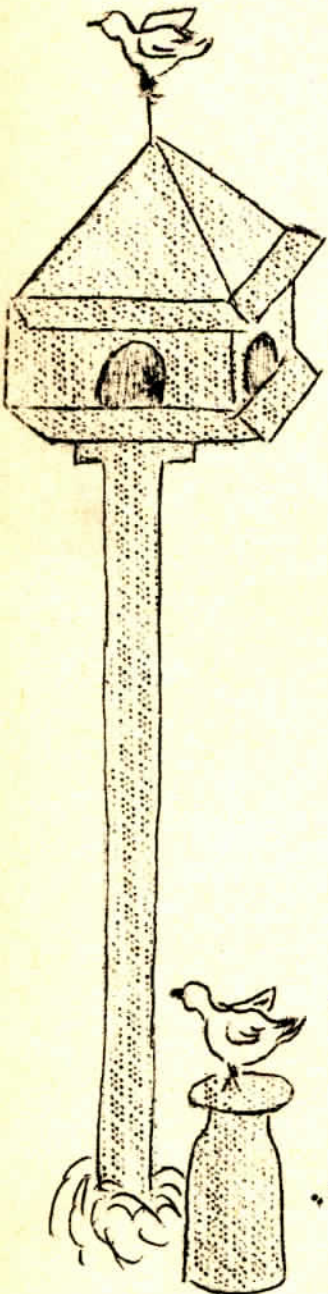
ממש מראה נחמד

בו, וכבר עבר פורים

וכבר כלם ממהרים

ושמענו, כך אומרים

שאחרי פסח בא פורים.

ששיר תהייתה

כ"א משורוש

המלך אחשורוש

אכן באמת חש בראש

אך אשורה ראש שלי לראש טוב

אגלה ששלי אך שבר ראש

כך חשב אחשורוש

אחשו רוש חס לי לא טוב

כתב בעברית בכתב עלוב

מסרתיו אז אמרו

אך שוא יר עלש

כי פי העם כבוד יסתוק

אך הישו וראו שיהיה רבוע

לחש, הראש הרופא הניע

וחשו רשים ועסירים לתת ברכתם

לאחשורוש תרופה מהמן